

Humor en verdriet boeien toneelpubliek

„Ik zit hier gewoon te glimmen”, zegt Lieke Faber als ze terugblijkt op de twee toneelvoorstellingen die afgelopen weekend in haar achtertuin werden verzorgd. De Liempdse schrijft al lange tijd toneelstukken. Aanvankelijk als hobby. „Maar ik krijg steeds meer opdrachten om stukken te schrijven. Dus er komt wat meer druk achter te zitten.” Maar twee toneelstukken die uit haar pen vloeiden kon ze niet loslaten. „Ik wilde daar zelf iets mee doen en ben ermee aan het werk gegaan.” Het plan van Lieke Faber bleef niet bij voornemens, maar heeft uiteindelijk geresulteerd in de twee voorstellingen die vrijdag en zaterdag plaatsvonden.

De voorstellingen speelden zich af in haar tuin en in een schuur. Het stuk 'Loesje' handelde over twee ouders die hun kind verloren. Hun vrienden konden niet omgaan met de trieste ervaring van het tweetal.

Allerlei ontactische en ongepaste opmerkingen waren hiervan het gevolg. „Het stuk liet zien hoe gênant mensen kunnen reageren op de dramatische ervaringen van anderen. Het is goed bedoeld, maar niet altijd gepast.” De acteurs wisten het publiek mateloos te boeien. Ondanks dat er ook de nodige humor was, werden de

toeschouwers getroffen door het verhaal. „Na afloop ontmoette ik veel mensen die me zeiden dat ze in hun ziel waren geraakt. Ik ben nog steeds verbaasd dat er blijkbaar heel veel mensen waren die zo iets zelf of in de directe omgeving hebben meegemaakt.

STIL

Het verhaal 'Ben' was van een heel ander kaliber. Een weduwe had, vanwege het ontbreken van allerlei sociale voorzieningen, na het overlijden van haar man slechts een bescheiden bijstandsinkomen.

Om de boterham van beleg te kunnen voorzien, nam ze zich voor om een eigen zaak op te starten. Ze had ooit vernomen van de zogenoemde Japanse smijtkamers. Japanners die zich willen afreageren kunnen in hun land in daarvoor bestemde kamers eens flink met servies gaan smijten. De vrouw richtte zo'n kamertje in met een flinke stapel fruitkistjes met 120 stukken servies. Voor zover de acteurs hun frustraties kwijt moesten, hadden ze nu de kans van hun leven. De stukken vlogen werkelijk in het rond.

Tussen het publiek zat een toneelconsulent van het Centrum voor Amateurkunst uit Tilburg. „Ik had gevraagd om het to-

neelspel te beoordelen. Het centrum had hun meest kritische consulent gestuurd. Na afloop was die stil geworden van de acteerprestaties. Hij was een en al lof”, aldus de Liempdse toneelschrijfster. En dat terwijl Cora v.d. Berg, Marleen Dogge, Gino van Dongen, Rianne van Haaren, François Legius en Ted van de Meulengraaf toch niet dagelijks acteren. „Ik heb ze eigenlijk gewoon van de straat af getrokken”, lacht Lieke, die zelf in het stuk Ben meespeelde en het stuk Loesje regisseerde. José Quinten verzorgde de regie van Ben.

VERVOLG

Dat het initiatief veel mensen aansprak, blijkt uit het feit dat alle beschikbare plaatsen bezet waren. Of er volgend jaar een vervolg komt op dit experiment weet Lieke nog niet. „Ik vond het leuk om dit eens een keer te doen en denk niet dat dit volgend jaar weer gebeurt. Het schrijven van toneelstukken kost erg veel tijd en energie.

Zo heb ik Loesje laten beoordelen door een dramaturg en heb het toen herschreven. Over twee weken wordt van mij een stuk gespeeld in het openluchttheater in Cranendonck. Voorlopig houdt dat me bezig. Voor de rest zien we wel.”

● 'Smijten met servies' trok vrijdag en zaterdag veel toneelliefhebbers naar de achtertuin aan de Oude Dijk en de kippenschuur aan de Nieuwe Erven.